

L'arrel

He tornat avui
a visitar-te
tot el que hi he vist
m'ha eriçat la pell
discos de vinil
cintes de casset
llibres que vam llegir
fa ja molt de temps

diuen que la pàtria es troba al lloc on vas nèixer però
això no és cert
és en el passat comú que compartim nosaltres
on tenim l'ull de l'arrel

diuen que la pàtria es troba diuen tantes coses
que donen per fet
però si em pregunten els diré com jo vaig créixer
i per qui jo sent

pots sentir-te estranger entre els que parlen com tu parles
si no hi ha res més
tu i jo compartim història
el nostre vincle és ferm

En el cor de Babiló

En el cor de Babiló
on els poetes van escriure la cançó
on les llums de neó et distrauran de la foscor que cau a sobre
on no hi ha res que et prepare pel conflicte d'emocions que vas a
viure

has mirat sols de reüll
mentre t'endinses en la nit a punt de bull

escenes que voldries ignorar però no pots deixar de mirar de nou

xic de poble fascinat
davant l'abisme de la gran ciutat

algú et pregunta si vols canvia a pèl
els teus cales per un tast de la millor mel
et promet que et farà viatjar a un lloc que mai no podràs oblidar
la vida que vas viure abans
ara sembla poc més que un record distant

mags i bruixes et venen a encantar
per un moment veus el teu futur passar
vas diluint-te en la nit i ja no trobes cap motiu per regressar
demà la mare no et reconeixerà
els vells amics tots et diran com has canviat
millor deixa-ho anar si ja no trobes cap motiu per regressar

Notes compartides

Sé d'un cementeri on només resten cançons
descansen oblidades esperant resurreccions
són milers els cants d'amor
també hi ha de despit i de rancor
i belles melodies que ningú no canta ja
potser una altra veu les tornarà a cantar demà

totes elles foren fruita de la creació
perles enllustrades i polides per autors
qui sap si hauran inspirat algú
o esquinçat la pell dels cors més durs
notes i mots que dormen al llit de l'eternitat
que potser algun miracle venider despertarà

Ànsies i indulgències que enregistra un gravador
quimeres que un dia foren l'aliment d'un somniador
crits que es va engolir el vent
ressonant com ecos prims en la cova del temps
fràgils testimonis de nostra fugacitat
vells recordatoris del soroll del nostre pas

un matí de pluja em va despertar un cant
so de veus antigues que m'estava reclamant
llavors va començar la transmissió
i es feu la màgia de la creació
tot el que ha sigut cantat ha quedat en l'espai
són notes compartides que no s'extingiran mai

Plens de sol de bon matí

Corre el sol com infant pel passadís.
Puja el sol com un amant sobre el teu llit, sobre el teu nu.

Canta el sol com un ocell sobre el balcó.
Xiula el sol de bon matí, com el trenet, que creua l'horta i els
canyars.
Tota nua, nua i alta dins la cambra, s'alegraven els teus pits,
caderneres, passerells i teuladins, sargantana en la paret.
Plens de sol de bon matí.

Els gats

Ja veus
sempre estem començant
tirant del carro avant
perseguint horitzons
i noves il·lusions

fingides o reals
que ens provoquen el pas
qui en té sap el que val
que et facen albirar
un possible demà

n'hem vist tants
caure ofegats
mancats de llum, buidats
el camí n'està ple
i encara resistim
no sé si això ens fa herois
o naufrags permanents
no sé si som els gats
o simplement som gent
o som gent, simplement

és veritat
estic enganyat
ho creus finit
i ha començat
tot és davant
si vols mirar
sols cal mirar
només mirar